

Міністерство освіти і науки України
Національний університет біоресурсів і природокористування України
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»
ВШТІП Академія прикладних наук у Познані (Польща)
Університет менеджменту та підприємництва у Валбжиху (Польща)
Університет третього віку у Громадці (Польща)
Університет економіки у Бидгощі (Польща)
Економіко–гуманітарний університет у Варшаві (Польща)
Жешувський університет (Польща)
Поморська Академія в Слупську (Польща)
Познанський університет економіки та бізнесу (Польща)
Гартмут Дюбек Товариство економічного і структурного розвитку з обмеженою
відповідальністю (Німеччина)
Хмельницький національний університет
ЗВО «Подільський державний університет»
Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника
Державний біотехнологічний університет м. Харків
Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького
Калуський політехнічний фаховий коледж

Матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції
**«Сталий розвиток аграрної сфери: інженерно–економічне
забезпечення»**

Бережани – 2025

УДК 654.071
С 76

*Рекомендовано Вченою радою ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»
(Протокол № 8 від 28.11. 2025 року)*

Рецензенти:

*І. Ф. Баланюк, доктор економічних наук, професор
М. В. Диха, доктор економічних наук, професор
А. Д. Чикуркова, доктор економічних наук, професор*

Редакційна колегія:

к.е.н., доцентка М. С. Пономарьова (голова); д.е.н., професорка Д. І. Шеленко (замісник);
dr. n. e. Paulina Kolisnichenko, д.е.н., професорка Л. С. Сас., член–кореспондент, д.е.н.,
професор Шпикуляк О. Г., к.е.н., доцентка Т. О. Гуренко; к.е.н. М. Р. Куляк, к.т.н., доцентка
Р. М. Лещій

Відповідальна за випуск:

докторка економічних наук, професорка С. М. Судомир

«Сталий розвиток аграрної сфери: інженерно-економічне забезпечення», матеріали ХІ Міжнародної науково–практичної конференції ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут». Запоріжжя: ФОП Однорог Т.В., 2025. С. 243

ISBN 978-617-7823-80-2

У збірнику вміщено матеріали ХІ Міжнародної науково–практичної конференції **«Сталий розвиток аграрної сфери: інженерно-економічне забезпечення»** ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут», що відбулася 18 листопада 2025 року у ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут».

Збірник охоплює основні напрями інженерно-економічних наук.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів закладів вищої освіти.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, галузевої термінології, імен власних та інших відомостей.

@ ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ		10
Адамів С.С.	Дослідження впливу пестицидів на екологічний стан ґрунту	10
Бідолах Д. І.	Безпілотні літальні апарати як інструмент цифрової трансформації аграрного сектору	12
Гловин Н. М.	Екологічне здоров'я водойм Тернопільського регіону	14
Магзер В. М.	Раціональне використання природних ресурсів у сільському господарстві в умовах сталого розвитку	16
Нагірний Д. Б.	Токсикологічний вплив хімічних засобів захисту рослин на бджолині сім'ї	19
Нагірний Д. Б.	Вміст основних елементів живлення у ґрунтах господарства	21
Новікова В. Є.	Вплив агрохімічних показників ґрунту на урожайність зернових культур	23
Паньків Н.М.	Науково-методичні підходи до організації використання земель в контексті сталого розвитку	25
Пономарьова М.С.	Інноваційні технології управління живленням рослин у відкритому та закритому ґрунті	27
Павлів О.В.	Екологічні проблеми аграрного виробництва	29
Шовкун-Заблоцька Л.В., Шовкун З.М.	Інноваційні вектори економіки природокористування в аграрному секторі України в умовах воєнного стану	31
РОЗДІЛ 2. РОЗВИТОК ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО МЕХАНІЗМУ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ		34
Боднар О.В., Шинкляр О.	Сучасні проблеми організації бухгалтерського обліку в Україні	34
Банашкевич Т.П., Белей Я.В.	Механізм обміну податковими даними	36
Габор В.С.	Еволюція податкової системи України в період воєнних дій	37
Зінич О.М., Апунович Т.В.	Облік і звітність у державному секторі як інструмент забезпечення достовірної управлінської інформації	39
Літвінов В.І.	Фінансові результати підприємства: сутність та відображення у звітності	41
Максимів Ю.В., Панчак А.В.	Обліково-аналітичні аспекти екологічно відповідального розвитку туризму в Україні	44

Смородько П. В.	Оцінювання економічної стійкості підприємств у кризових умовах: методичні підходи та практичні орієнтири	82
Саранчук Г.М.	Організаційно-економічні засади розвитку галузей рослинництва в умовах війни	84
Stadnyk V.	Food security of chernigiv region: future development prospects	86
Федуняк І. О.	Державне регулювання виробництва аграрної продукції	90
Czajka A.	Теоретична дефініція низьковуглецевої трансформації економіки в контексті сталого та кліматично-орієнтованого розвитку	92
Ярема Л.В.	Ефективність виробництва продукції рослинництва як фактор забезпечення економічної безпеки сільського господарства	94
РОЗДІЛ 4.ТУРИЗМ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ		97
Герасимів З. М.	Сталий розвиток туризму: концепція, принципи та сучасні виклики	97
Луговий Б.В.	Розвиток культурно-подієвого туризму на прикладі Бережанської громади	99
Підлужна О. Б.	Економічний вплив внутрішнього туризму на регіональні економічні системи	101
Соловей І.С.	Еволюція туристичного сектору України в умовах соціально-економічних перетворень	104
РОЗДІЛ 5. МЕНЕДЖМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ		107
Баланюк І. Ф., Шеленко Д. І., Чорна С. Ю.	Кругова економіка: управління інноваційними можливостями для підприємництва та агробізнесу	107
Воронько-Невіднича Т.В	Сталий розвиток територій та громад України в умовах війни: концептуальні підходи та практика реалізації	109
Жигулін О.А., Шестаков М.	Сталий розвиток бізнесу з використанням ІІІ – помічника	111
Дворник І.	Формування корпоративної культури підприємства	116
Судомир С.М.	Менеджмент сталого розвитку як стратегічна основа довгострокової конкурентоспроможності організацій	119
Щебликіна З.В., Щебликіна І.О.	Організація ефективної системи антикризового управління підприємством	121

9. Sudomyr S., Kuliak M. Theoretical and methodological framework of corporate social responsibility of business entities. *Prace naukowe. Pedagogika, zarządzanie i inżynieria zarządzania wobec*. Wałbrzych. T. 53. 2023. P.99-115. URL: https://pracenaukowe.wwszip.pl/prace/PN_53.pdf
10. Диха М.В., Диха В.В. Економіка сталого розвитку: навчальний посібник. Київ: Видавництво «Центр учбової літератури», 2024. 408 с. <https://elar.khmnu.edu.ua/handle/123456789/17542>
11. Диха М.В. Соціально-економічний розвиток України: напрями та засоби реалізації: монографія. К.: Центр учбової літератури, 2016. 388 с. <https://elar.khmnu.edu.ua/handle/123456789/14511>
12. Диха М.В., Кізляр О.О. Інноваційний розвиток міст на засадах концепції «розумне місто»: монографія. Київ: Видавництво «Центр учбової літератури», 2025. 320 с. <https://elar.khmnu.edu.ua/handle/123456789/18522>

Щебликіна З.В.

ст. викладачка кафедри управління та адміністрування
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького

Щебликіна І.О.

к.е.н., доцентка, доцентка кафедри фінансів, банківської справи,
страхування та фондового ринку
Запорізького національного університету

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Система антикризового управління підприємницькою діяльністю являє собою комплекс взаємопов'язаних елементів, які працюють узгоджено, дозволяючи своєчасно виявляти ознаки кризи, оцінювати її прояви та вплив на функціонування підприємства. Вона забезпечує умови для мінімізації негативного впливу як внутрішніх, так і зовнішніх факторів на діяльність підприємства, сприяє відновленню його стабільності та підтримує можливості для подальшого розвитку у довгостроковій перспективі.

Головною метою антикризового управління є забезпечення стійкого функціонування підприємств у мінливих ринкових умовах, враховуючи економічні, політичні та соціальні зміни в країні. Це передбачає розробку стратегічних альтернатив та прогнозування можливих сценаріїв розвитку подій, своєчасне реагування на фінансові труднощі, зниження ризику банкрутства та мінімізацію можливих втрат. Окрім цього, антикризове управління передбачає впровадження інноваційних підходів і змін у діяльність підприємства, що дозволяє підвищити його конкурентоспроможність, гнучкість та здатність адаптуватися до нових викликів і ринкових умов.

Основна мета механізму антикризового управління підприємством у воєнний період – мінімізація негативних економічних та соціальних наслідків війни у діяльності підприємства. Важливим принципом антикризового

управління, особливо в умовах війни, виступає принцип терміновості реагування [1].

Антикризове управління підприємством – це цілісна та комплексна система менеджменту стратегічного спрямування, орієнтована на виявлення, попередження та усунення можливих або вже наявних проблем у діяльності підприємства шляхом розроблення й реалізації спеціальних програм із використанням сучасних управлінських інструментів.

Антикризове управління є одним з найбільш поширених видів менеджменту та є свого роду синтезом вивчення кризових явищ, розробки термінових заходів з подолання банкрутства та розробки стратегій ризик-менеджменту, який дозволяє визначати та по можливості зводити до мінімуму вплив кризових факторів на господарську діяльність підприємства [2].

Ефективно організована система антикризового управління підприємством в умовах впливу воєнних факторів та процесів євроінтеграції набуває особливої важливості, оскільки вона стає ключовим механізмом забезпечення стабільного функціонування підприємства та координації основних фінансово-господарських процесів. Така система дозволяє оперативно реагувати на зовнішні та внутрішні загрози, підтримувати баланс ресурсів та забезпечувати безперервність виробничої та комерційної діяльності навіть за умов високої невизначеності.

Сучасне середовище діяльності українських підприємств характеризується значною складністю, високою динамічністю та нестабільністю. Воєнні фактори, економічні коливання та інтеграційні процеси вимагають від підприємств особливої гнучкості та здатності швидко адаптуватися до нових умов.

Симптоми фінансової кризи проходять кілька етапів розвитку, що вимагає від керівництва постійного моніторингу фінансового стану.

Фінансово-економічна та суспільно-політична кризи, які охопили країну й особливо загострилися в умовах війни, створили низку негативних факторів, що суттєво ускладнюють діяльність суб'єктів господарювання та перешкоджають отриманню позитивних фінансових результатів. Комплексність кризових явищ підкреслює необхідність пошуку ефективних підходів до організації господарської діяльності та зниження впливу дестабілізуючих чинників як внутрішнього, так і зовнішнього середовища на роботу підприємств.

У цих умовах стає очевидною важливість розбудови ефективної системи антикризового управління, яка виступає ключовим інструментом забезпечення позитивних економічних результатів та стабільності діяльності. Антикризове управління розглядається як складова загального менеджменту підприємства, спрямована на запобігання кризовим ситуаціям, підтримання фінансової стабільності, забезпечення платоспроможності та мінімізацію або ліквідацію наслідків фінансової кризи.

Такий підхід орієнтований на своєчасне виявлення та аналіз кризових явищ, розробку заходів для їх нейтралізації та впровадження стратегій, що дозволяють підприємству швидко адаптуватися до змінних умов. Система

антикризового управління повинна мати чітко визначені цілі, досягнення яких забезпечує відносну стабільність функціонування підприємства, підвищує його здатність протистояти ризикам і зберігати конкурентоспроможність навіть у складних соціально-економічних та політичних умовах.

Список використаних джерел:

1. Ватченко Б. С., Шаранов Р. С. Антикризове управління підприємством в умовах війни. Економічний простір. 2022. № 182. С. 38-43. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/182-5>
2. Болотнов Д. Г. Особливості антикризового управління вітчизняними підприємствами. *Innovation and Sustainability*. 2022. № 2. С. 171-176.
3. Hudzys'kyu O. D., Sudomyr S. M., Hurenko T. O. Teoretyko-metodolohichni zasady rezul'tatyvnoho upravlinnya rozvytkom pidpryyemstv): [monohrafiya]. K.: TSP «Komprynt», 2017. 411 s.